

În colecția
*Animăluțele
fermecate*
au mai apărut:

- Bella, iepurașul
- Chloe, pisicuța
- Paddy, cățelușul
- Mia, șoricelul
- Sophie, veverița

*Animăluțele
fermecate*
din Pădurea Înrourată

Hailey, ariciul

Lily Small

Traducere din limba engleză
ALINA POPESCU

nemi

Cuprins

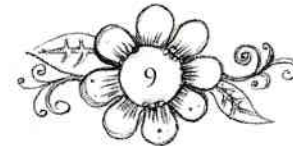
Capitolul unu	Ziua Paradei	9
Capitolul doi	Hugo cel Flămând	27
Capitolul trei	Strălucirea razelor de lună	43
Capitolul patru	O surpriză înstelată.	59
Capitolul cinci	Dezastrul ghindelor!	76
Capitolul șase	Un musafir neașteptat.	91
Capitolul șapte	Conducătoarea paradei.	109

CAPITOLUL UNU

Ziua Paradei

Sosise iarna în Pădurea
Înrourată, iar animăluțele fermecate
erau nespuse de bucuroase. Motivul?
Era ziua Paradei de Crăciun!

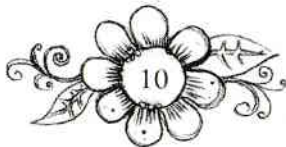

Ariciul Hailey era cuibărită în patul lui de mușchi cald și asculta vântul șuierând printre copaci.

- Îmi place așa de mult iarna! zise ea, oftând și trăgându-și până la năsuc pătura din frunze catifelate de măcriș.

Imaginea ultimelor frunze aurii smulse de pe ramuri și purtate de aripile vântului șuierător o făcu să zâmbească.

- Te-ai trezit, Hailey? îi strigă tatăl ei din celălalt capăt al vizuinii.

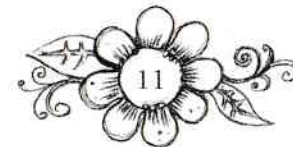
- Aproape, răspunse Hailey.

Sări din pat, își linse lăbuțele trandafirii și se spală iute pe față. Apoi se uită la ceasul-păpădie.

- Uraaa! E ora micului dejun!

Când ajunsese în celălalt colț al vizuinii, îl găsi pe tăticul mărunțind de zor niște ghinde.

- 'Neața, Hailey! o salută el. Îți pregătesc niște terci de ghinde, ca să-ți fie cald și bine când ieși. Pădurea are nevoie de-o curățenie serioasă, înainte de paradă.

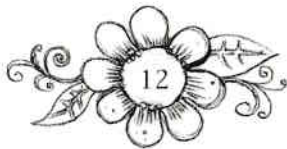

- Minunat! exclamă Hailey.

Tare-mi place să am o grămadă de frunze de adunat!

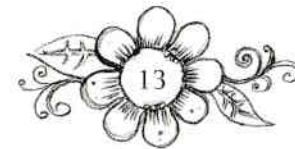
Flutură încântată din aripioarele roș-argintii, împrăștiind în aer scânteieri de lumină.

Hailey făcea parte din neamul Aricilor de Glicină. Asemeni tuturor animăluțelor fermecate, și ea avea o misiune specială de îndeplinit, pentru ca Pădurea Înrouată să fie un loc minunat. Misiunea Aricilor de Glicină era să adune în țepi

frunzele căzute din copaci, astfel încât pământul să fie mereu îngrijit și curat. Iată de ce lui Hailey îi plăcea așa de mult iarna! Erau o mulțime de frunze multicolore de adunat, mai ales într-o zi ca aceasta, cu vânt puternic.

Tăticul termină de pregătit micul dejun și împărți terciul în trei, fiecare porție în câte un castron din coajă de nucă. Hailey își luă castronul și se așeză într-un colț, pe un scaun făcut dintr-o pietricică.

ZIUA PARADEI

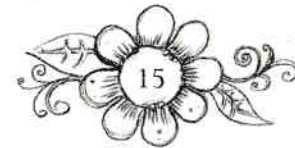
Nici nu apucă bine să guste, că în vizuină intră șuierând o pală de vânt rece.

- Eu sunt! strigă o voce.

Era mămica lui Hailey, care se grăbea să intre, ducând în lăbuțe o mulțime de rămurele de vâsc.

- Vai de mine, ce vânt puternic! exclamă ea.

După ce lăasă vâscul pe măsuța-castană, își netezi blana ciufulită de pe față și picioare.

- Ooo, vâscul este pentru Parada de Crăciun? întrebă Hailey.

Aștepta cu mare nerăbdare începerea paradei anuale. Toate animăluțele fermecate se îmbrăcau cu frunze și boboțe frumoase și defilau prin toată Pădurea Înrouată, conduse de fanfara de flaute și tobe a Șoriceilor de Mușchi. După aceea, mergeau în vizită la prietenii lor, ca să vadă cum și-au împodobit aceștia vizuinile și să ia o gustare ori să bea o cană-ghindă cu suc calduț de afine.

- Da, îi răspunse mama. Anul ăsta voi folosi vâsc și crăciunițe.

Ea se întoarse și Hailey văzu că țepii mamei erau plini cu boboțe roșii de crăciuniță.

- O să fac din ele ghirlande, continuă mămica, apoi se scutură de boboțe și le adună într-o grămăjoară lângă foc.

Hailey era toată numai zâmbet, imaginându-și deja cum îi va sta cu o frumoasă ghirlandă din boboțe albe și roșii. Și zâmbea așa

